

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Soos László Károly ügyvéd által képviselt felperesnek, a Zamecsnik, Pósfai és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt I. -II. rendű alperesek ellen, tartozás megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. december 15. napján meghozott, 31.P.23.420/2009/12. sorszámú ítélete ellen, az I-II. rendű alperesek részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 15 nap alatt 250.000 (kettőszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá térítsenek meg egyetemlegesen az államnak felhívásra 708.300 (hétszáznyolcezer-háromszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében a Ptk.272. §-a alapján az alpereseknek mint készfizető kezeseknek 11.805.270 Ft tőke és járulékai egyetemleges megfizetésére kötelezését kérte.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, tekintettel arra, hogy a felperes által csatolt okirat tartalma szerint nem tekinthető készfizető kezességvállalásnak, ugyanis abban az alperesek nem a tartozás esetleges megfizetését, hanem csupán az adós részéről a fizetési határidő betartását vállalták. A II. rendű alperes állította, hogy az okiratot kizárólag az időközben felszámolás alá került B. H. Kft. mint adós ügyvezetőjeként írta alá, azon aláírása magánszemélyként nem szerepel.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 11.805.270 Ft

tőkét és annak 2007. december 11-napjától járó késedelmi kamatát, valamint 1.416.600 Ft perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint az I. rendű alperes kezességvállalása a Ptk. 272. § (2) bekezdésének megfelelően írásban megtörtént a felperesi jogelőd tartozása vonatkozásában. A bíróság nem értett egyet a II. rendű alperes azon álláspontjával, hogy az ő írásban nem vállalt kezességet, mert az okiratot csupán a cég nevében írta alá. Kifejtette, hogy amennyiben a nyilatkozatot tevő személy magánszemélyként és a cég képviselőjeként is nyilatkozatot tesz, a Ptk. 216. §-a alapján az írásbeli érvényességhez nem szükséges a nyilatkozatot külön még egyszer magánszemélyként is aláírnia. Kiemelte: a perbeli esetben a 2007. október 31-én kelt fizetési megállapodásban rögzítésre került, hogy az abban foglalt fizetési határidők betartására az alperesek kezességet vállaltak, kezességet pedig saját tartozásért a cég nem vállalhatott, ezt ilyen módon az aláírók egyike sem értelmezhetette. Tehát a hivatkozott megállapodásban az alperesek készfizető kezességet vállaltak a felperesi jogelőd felé a B. H. Zrt. 2007. október 31-ét követő szállításokból eredő fizetési kötelezettségeiért. A felek között a fizetési kötelezettség mértéke nem volt vitatott. Ezért az elsőfokú bíróság az alpereseket a Ptk. 275. §-a alapján egyetemlegesen marasztalta a kereseti kérelem szerinti összegben. A késedelmi kamat megfizetéséről a Ptk. 301. §-a alapján rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek éltek fellebbezéssel, melyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereseti kérelem elutasítását kérték. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozták. Kérelmük indokául előadták, hogy az elsőfokú eljárásban következetesen állították, miszerint az okirat aláírásakor szándékuk nem terjedt ki arra, hogy a B. H. Kft. által elvállalt kötelezettségekért saját vagyonukkal helytálljanak, amennyiben azokat a gazdasági társaság nem fizeti ki. Álláspontjuk szerint a perbeli megállapodásban a kezes szón kívül más nem utal arra, hogy ők bármilyen követelésért is helyt kívántak volna állni. Kizárólag azt vállalták, hogy a B. H. Kft. betartja a fizetési ütemezésben foglaltakat, valamint az azt követően kiállított számlákat határidőn belül megfizeti. Nyilatkozatuk a Ptk. 207. § (1) bekezdésére figyelemmel kezesség vállalásként nem értelmezhető. Kifogásolták annak megállapítását, hogy a kezeseknek nem volt szükséges az okiratot külön aláírniuk a kezesi szerződést a kezesi minőségük megjelölése mellett, elegendő volt, hogy a B. H. Kft. ügyvezetője, a II. rendű alperes azt a cég nevében megtette. E körben utaltak a Ptk. 272. § (2) bekezdésére, a Ptk. 218. §-ára, valamint a XXV. számú Polgári Elvi Döntésben adott - erre az ügyletre is megfelelően alkalmazható - iránymutatásra. Hivatkoztak arra is, hogy az I. rendű alperes csupán a fizetési ütemezés című dokumentumot írta alá kezesként, és azt sem készfizető, hanem sortartó kezesként. Az adós ellen folyamatban lévő felszámolási eljárás még nem zárult le, így a felperes keresete e tekintetben idő előtti, melyet a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperesek a készfizető kezesi kötelezettségét nem csupán a 2007. október 31-én létrejött okirat, hanem az első

fokú eljárásban is csatolt 2007. július 6-i emlékeztetőben foglalt nyilatkozatuk alapján is fennáll.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helyesen állapította meg a releváns tényállást, és helyes az erre alapított érdemi döntése is.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

A Ptk. 200. § (1) bekezdése értelmében a szerződés tartalmát a felek szabadon állapítják meg.

A Ptk. 205. § (1) bekezdése kimondja, hogy a szerződés a felek akaratának kölcsön és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A Ptk. 207. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

A Ptk. 207. § (5) bekezdése alapján pedig a felek titkos fenntartása vagy rejtett indoka a szerződés érvényessége szempontjából közömbös.

A 2007. június 6-án kelt Emlékeztető 2. pontja szerint a B. H. Kft. vállalja, hogy ezen szerződések keretében megvásárlásra kerülő mangalica alapanyag ellenértékét a teljesítéstől számított 35 napon belül kifizeti az ... .. Kft. (felperesi jogelőd) részére, amelynek fizetési garanciájaként II.rendű alperes ügyvezető igazgatója és az I.rendű alperes tulajdonos készfizető kezességet vállal. Az alperesek az Emlékeztető minden oldalát kézjegyükkel látták el, így nem hivatkozhatnak alappal arra, hogy a kezességvállalásuk írásba foglalására azért nem került sor, mert az okiratokon saját kezű aláírásuk nem szerepel.

Az Emlékeztető és a 2007. október 31-én kelt fizetési ütemezés elnevezésű okirat alapján minden kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az alperesek készfizető kezességet vállaltak a B. H. Kft. tartozásáért. Az idézett Ptk. 207. § (5) bekezdése értelmében amennyiben az alpereseknek az okiratok aláírásakor egyéb titkos fenntartása vagy rejtett indoka állt fenn, az a szerződések érvényessége szempontjából teljes mértékben közömbös. Nem hivatkozhattak alappal arra, hogy az okiratok aláírásakor a szándékuk nem irányult készfizető kezesség vállalásra. Mindkét okiratban egyértelműen rögzítésre került, hogy az alperesek készfizető kezességet vállaltak, így a szavak általánosan elfogadott értelmében is ez a kifejezés a Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pontja szerinti készfizető kezességet takarja. Ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek az alakilag is érvényes okiratokban a perbeli tartozásért kezességet készfizető vállaltak, ezért a Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pontja alapján az adóssal

egy sorban tartoznak megfizetni a B. H. Kft-nek a Fővárosi Bíróság 5.G.40.947/2008/7. számú jogerős ítélete szerinti tartozását.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes fellebbezési eljárási költségének megfizetésére, melyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a és b) pontja, (5) bekezdése alapján állapított meg, mely munkadíjat a (6) bekezdésre figyelemmel - utalással a felperesi képviselő által ténylegesen kifejtett tevékenységre - mérsékelt.

Az alperesek kötelesek a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére külön felhívásra, az állam javára.

Budapest, 2011. június 16.

Dr. Németh László s. k .a tanács elnöke Dr. Molnár Ágnes s. k. előadó bíró Dr. Merőtey Anikó s. k. bíró